

Det, vi ønsker, er, at man også her i Folketinget en gang imellem kan høre, at vi er valgt på nogle grundholdninger, og at vi uden at have forberedt os kan vise, at vi altid har disse grundholdninger præsent, og at vi mener noget med dem. Det er det, vi ønsker, vil jeg sige til hr. Estrup: ikke at gøre uforberedthed til en kvalitet i sig selv, men at gøre politikken til en kvalitet, der ligger over teknikken.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det er jeg glad for at høre. Så synes jeg, at man fra den del af Folketinget, som nu stiller det forslag, som ser ud til at have flertal, skulle interessere sig for, hvordan den uforberedthed, som man åbenbart tror er et løsen, dog i hvert fald også sikres kvalitet. Det er der intet, der gør i det forslag, der ligger nu, og min frygt er i høj grad, at det er de lette overskrifter og forsøget på blot at få skabt en politisk uro, der er interessen.

Det, som jeg synes burde være det vigtigste, er, at vi får debatter, som både kan gøre os og også dem, der lytter til dem, klogere. Det får man meget, meget sjældent ved det uforberedte, og derfor vil jeg sige, at det i høj grad også er op til spørgerne at sikre, at spørgetiden får kvalitet. Men hvis man er sikker på, at de, der skal svare, er uforberedte, har de i hvert fald ikke nogen chance for at give debatten kvalitet. Det synes jeg man skulle lægge sig på sinde.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg sagde jo i mit første indlæg, at det her naturligvis kræver en indsats både fra folketingsmedlemmerne og fra regeringen. Jeg tror nok, jeg spurgte om det allerede første gang, jeg var heroppe, men jeg må spørge de to regeringspartier igen: Hvad er det, man er så bange for?

Hvis jeg var regering, ville jeg tage imod det her med kyshånd. Nu kunne jeg endelig få lov til at gøre rede for mine grundlæggende politiske holdninger uden altid at skulle være bundet af juridisk og bureaukratisk fnidder og fnadder, hvor man kunne blive taget på nogle detaljer, fordi man vovede sig ud i noget, som embedsmændene ikke havde nået at få skrevet ned.

Jeg forstår slet ikke, at Det Radikale Venstre, som jeg anså for at være et holdningsparti, er så bange for denne spørgetime. Jeg havde egentlig troet, at Det Radikale Venstre i hvert fald ville sige: Vi vil godt gøre noget for, at det bliver en

god, holdningsmæssig debat, som folk kan forstå.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Uden at skulle komme op i det helt store vil jeg sige, at de fleste af os, og det gælder også samtlige ministre, er vant til at komme i debat, hvor vi ikke har fået spørgsmålene indleveret fire dage i forvejen, og hvor vi svarer aldeles glimrende, fordi det er sager, der optager os, og vi er inde i dem, osv. Det er da ikke sådan, at vi kan begynde at spørge dem fuldstændig ud i det blå blæs. De vil da blive spurgt om noget, som der er debat om, og ministre burde kunne svare uden at skulle have tre dage eller mere – det er jo det, der ligger i det andet forslag – til at komme i tanker om, hvad de skal sige.

Det, vi diskuterer her, er, om det i højere grad skal ligne den debat, vi har i befolkningen, altså hvor den er god – jeg håber, at denne form for debat bliver god, og derfor er jeg opmærksom på det med taletiden, for det kan blive et problem – eller den skal ligne det, som ligger i Socialdemokratiets, De Radikales og Enhedslistens forslag, hvor man i den grad har fået taget al luft og duft af det. Det er det, der er pointen i denne sag. Selvfølgelig kan de da svare. Så svært er det da ikke.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg troede egentlig, jeg havde svaret fru Birthe Rønn Hornbech før, at det, som jeg er bange for, er kvaliteten af debatten, og at debatten helt bliver væk og ender i en hovsaspørgetime. Jeg synes, det er uheldigt, at man ikke interesserer sig mere for kvaliteten, og jeg kan ikke se, hvordan fru Birthe Rønn Hornbech med nogen som helst ret kan påstå, at fordi man er uforberedt, er det mere sikkert, at man får holdninger frem. Vi andre har brugt i årevis til at rendyrke vores holdninger og overveje dem, hver gang der kommer nye ting op, så det må vel nok siges, at vi er forberedt. Jeg synes, det er et højst besynderligt argument.

Næh, det er hovsaproblemet og den manglende mulighed for yderligere debat, som er mit spørgsmål i denne sammenhæng. Det, der undrer mig, hvis vi alle sammen er enige om, at dette er noget, hvor vi skal forsøge os frem, er, at man ikke har været mere interesseret i at finde en fællesnævner i stedet for at finde et forslag, der kan føres igennem med et lille flertal.